

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

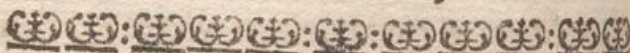
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. De inani gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius.

DIES XV.

De inani gloria.

I.

UT primùm placere DEO cupio, ei certissimè placeo: si verò hominibus placere desidero, non semper eis placeo: Ut me æstimare & laudare recusent, non rarò satis est, me ad eorum æstimationem, laudemque captandam aliquid agere: ut primùm ostendo, me ab ipsis æstimari velle, me contemunt. è contrario, si nihil desidero, nec quæro, quàm soli DEO probari, & magni fieri, voti mei compos semper fio. Sed denique, si laudes hominum aucuparer, possèrne eas obtinere, quin decipi vellem, cùm sciam, quàm parùm eæ sinceræ sint? quoties ego ipse homines, renitente verò animi meifensu, laudavi? quoties verbis meis approbare visus sum, quæ mente improbam? rectè proin, atque ordine iudicemus, & credamus, nos ab alijs decipi, dum nobis adulantur quemadmodum nos alios decepimus. In hisce officiosis mendacijs, veluti cardinibus, volvitur totius mundi commercium; quivis alterum ludificare

ni-

nititur: qui hanc artem melius callent, Februarius, omnium optimi censentur.

II. Sed denique, licet hominum laudes essent sinceræ, & à verâ æstimatione provenirent, forentne magni faciendæ? si qui me æstimant, & alij aspernantur; contentus non sum, & quis omnibus placere potest? solus Mardocheus, qui Amanum contemnit ab omnibus alijs adoratum, eum ad desperationem usque affligit. Si multitudo me æstimaret, quid est multitudo, nisi colluvies hominum imprudentum, vel cæcorum, vel mutabilium, & inconstantium? facitne eorum opinio me feliciorē & meliorem, an non potius deteriorem, si eâ nimium delector? quid mihi proderit, quod alij me æstimant, si ego ipse vel invitus coram tribunali conscientiæ meæ condemnare me cogor? & quid mihi prodesset, si pro me sententiam ferrem, cum DEUS me condemnat, & re-

*Si adhuc
hominibus
placere
Christi ser-
vus non esse.
Gal. 1. v. 10.*

III. Ut DEO displiceam, satis est, velle hominibus placere in bono, quod ago. Cavete, inquit Servator, ne opera vestra bona faciatis ad comparandam vobis æstimatio-

*Matth. 6.
v. 1*

nem

Februarius. nem, laudémque hominum: Nam, ut primùm hanc mercedem habere desideratis, penitus illam perditis, quam à Deo exspectare possētis. Honorem vanum, & prætervolantem gloriæ æternùm duraturæ præhabes; regnum pro pomo cedis: Quæ stultitia? Infelix ille Princeps, qui regnum suum pro aquæ vitro donavit, commiseratione magis, quàm viruperio dignus erat. Is adeò siti ardebat, ut crederet, se regnum cum vita perditurum: Maluit proin saltem vitam servare; quid prudentius? Sed quid stultum magis, quàm remunerationi æternæ, & infinitæ, quàm bonis nostris operibus promereri possumus, renuntiare, ut consequamur mercedem adeò vanam, adeò incertam, & frivolum, qualis est ab hominibus æstimari? Hoc sanè est multum laboris subire sine commodo, multa mala perpeti sine merito, multa bona præstare sine fructu, ac denique è materia remunerationis instrumenta supplicij sibi fabricari. At hoc agit inania gloriæ cupido. Quid perniciosius?

Statue, non tantùm existimationem, & laudes hominum non quærere, sed eas etiam formidare, & ab eis veluti veneno tibi cavere tantò periculo fiore, quantò gratiore.

Atten.

Attendite, ne iustitiam vestram faciatis **Februarius.**
coram hominibus, ut videamini ab eis;
alioquin mercedem non habebitis apud Pa-
trem vestrum, qui in caelis est. *Matt. 6. v. 1.*

Sic autem sit opus in publico, quatenus
intentio maneat in occulto. *Greg.*

DIES XVI.

De cognitione sui ipsius.

I.

T*u quis es ?* O importunam amoris sui
ipsum quaestionem ! Quantopere haec
arrogantiam nostram comprimit ! *Tu quis
es ?* Quot causas, nos submissè gerendi
paucis haec verba continent ? Dum nos
compellunt in nos ipsos descendere ; qua-
les ibi miseras ea nobis non detegunt, si
oculos eis claudere, vel nos ipsos nobis ce-
lare non velimus ? *Tu quis es ?* Quid inspi-
rare tibi arrogantiam potest ? An forsitan
origo tua ? Aliam non habes, quam nihi-
lum. An conceptio tua ? Haec non est, nisi
peccatum. An nativitas tua ? Haec est
verum supplicium ; non enim mundum
ingrederis, nisi patiendo. An vita tua ?
Haec est continua imbecillitatum, & mise-
riarum series. An mors tua ? Haec est
fatalis necessitas, quae corpus tuum in pul-